

ro

Propuneri 2016

Curajul milei

Pe toată durata anului 2015, la Taizé, am căutat modalități de a ne implica în noi forme de solidaritate, atât de urgente în ziua de azi. Pe întreaga planetă, noi nenorociri de ordin migrator, ecologic și social sunt o provocare atât pentru credincioși de diferite religii, cât și pentru atei.

Violența armată declanșează dezastre în numele unor ideologii inumane. Fără să ne pierdem cumpătul, vom continua „pelerinajul nostru al încrederii” ca o formă de rezistență față de teama generată de insecuritate. Este cu atât mai necesar ca aceia care caută sau deja trăiesc o globalizare a solidarității să se ajute unii pe alții.

Când furtuna face ravagii, o casă construită pe stâncă va rezista (Matei 7:24-25). Vrem să ne construim viețile pe cuvintele lui Hristos, astfel stânca noastră e alcătuită din câteva realități evanghelice, accesibile tuturor: *bucurie – simplitate – milă*. Fratele Roger a așezat aceste valori în centrul vieții Comunității noastre din Taizé; ele i-au dat puterea să continue chiar și în momentele grele. El și le-a însușit, ca să se poată întoarce la ele în fiecare zi.

Aceste trei cuvinte ne vor conduce în călătoria noastră din următorii trei ani. În 2016, vom începe cu mila, în același simțământ ca și Anul Milei lansat de Papa Francis.

Evanghelia ne cheamă să fim martorii compasiunii lui Dumnezeu. Iată cinci propuneri care să trezească în noi curajul milei.

f. Alois

Să ne încredem în Dumnezeu, Cel care este milă

Tu ești Dumnezeu iubitor și iertător, negrabnic la mânie și bogat în milă și îndurare. (Neemia 9:17)

Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv. (Luca 6:36)

Potrivit Bibliei, Dumnezeu este milă, cu alte cuvinte, compasiune și bunătate. Spunând pilda tatălui și a celor doi fii (Luca 15), Iisus ne arată că iubirea lui Dumnezeu nu depinde de faptele noastre bune; ea este dată necondiționat. Tatăl îl iubește pe fiul care i-a rămas credincios întreaga viață. Și tatăl deja își întinde brațele către fiul care l-a părăsit, încă pe când acel fiu este departe.

Dumnezeu a creat neamul omenesc după chipul Său. Astfel, „te asemeni lui Hristos făcând bine. De ai primit a fi creștin, sârguiește-te să te faci asemenea cu Dumnezeu! Îmbracă-te în Hristos!” (Vasile cel Mare, secolul IV)

Iubirea lui Dumnezeu nu este doar pentru moment, ci pentru totdeauna. Prin compasiunea noastră putem fi o reflectare a acestei iubiri. Ca și creștini, noi împărtășim cu atât de mulți credincioși din alte religii grija de a pune mila și bunătatea în centrul vieților noastre.

- Să primim iubirea lui Dumnezeu. Dumnezeu niciodată nu își închide inima față de noi și bunătatea Sa fidelă este protecția noastră constantă, chiar și atunci când greșelile noastre ne fac să ne împiedicăm. Dacă ne-am îndepărtat de Dumnezeu, nu ar trebui să ne temem să ne întoarcem și să ne încredem în El; Dumnezeu vine mereu să ne întâmpine.
- Nu ar trebui să privim rugăciunea ca pe o căutare laborioasă, ci mai degrabă ar trebui să o primim ca pe un moment în care să ne oprim și să respirăm, când Duhul Sfânt ne umple cu iubirea lui Dumnezeu și ne ajută să continuăm o viață a milei.

A doua propunere

Să iertăm iar și iar

Îmbrăcați-vă, dar, ca alesi ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduindu-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos v-a iertat vouă, așa să iertați și voi. (Coloseni 3:12-13)

Atunci Petru, apropiindu-se de El, l-a zis: Doamne, de câte ori va greși față de mine fratele meu și-i voi ierta lui? Oare până de șapte ori? Zis-a lui Iisus: Nu zic ție până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte. (Matei 18:21-22)

Iertarea lui Dumnezeu nu lipsește niciodată. În întreaga Sa viață și chiar pe cruce, Hristos a iertat; El a refuzat să condamne pe cineva.

Să știi că ești iertat și să ierți, la rândul tău, este una dintre cele mai eliberatoare bucurii. Este sursa păcii interioare pe care Hristos vrea să ne-o transmită.

Biserica, adunarea celor care Îl iubesc pe Hristos, este chemată să se lase transformată de milă. „Când Biserica ascultă, vindecă și reconciliază, ea atinge cel mai luminos punct al ei – o comuniune a iubirii, a compasiunii, a consolării, o reflectare clară a lui Hristos cel Înviat. Niciodată distantă, niciodată în defensivă, eliberată de toate greutățile, ea poate face umila încredere a credinței să strălucească direct în inimile noastre omenești.” (Fratele Roger)

Mesajul de iertare al lui Dumnezeu nu poate fi folosit pentru a justifica răul sau nedreptatea. Din contră, el ne face mai liberi să ne recunoaștem greșelile, precum și greșelile și nedreptățile din jurul nostru și din lume. Depinde de noi să îndreptăm tot ce se poate îndrepta.

- Să încercăm să iertăm – chiar și de șaptezeci de ori câte șapte. Dacă rana e prea mare, putem încerca să iertăm pas cu pas. Înainte să iese la suprafață, nevoia de a ierta poate uneori să rămână ascunsă pentru mult timp, de răul suferit.
- Putem arăta că Biserica este o comunitate a milei dacă noi suntem deschiși, fără discriminări, față de cei din jurul nostru, arătând ospitalitate, abținându-ne să-i judecăm categoric pe alții, apărându-i pe cei asupriți, creând o inimă cuprinzătoare și generoasă...

A treia propunere

Să ne aplecăm, singuri sau împreună cu alții, asupra unei situații problematice

Dacă dai pâinea ta celui flămând și tu saturezi sufletul amărât, lumina ta va răsări în întuneric și bezna ta va fi ca miezul zilei. (Isaia 58:10)

*Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?
(I Ioan 3:17)*

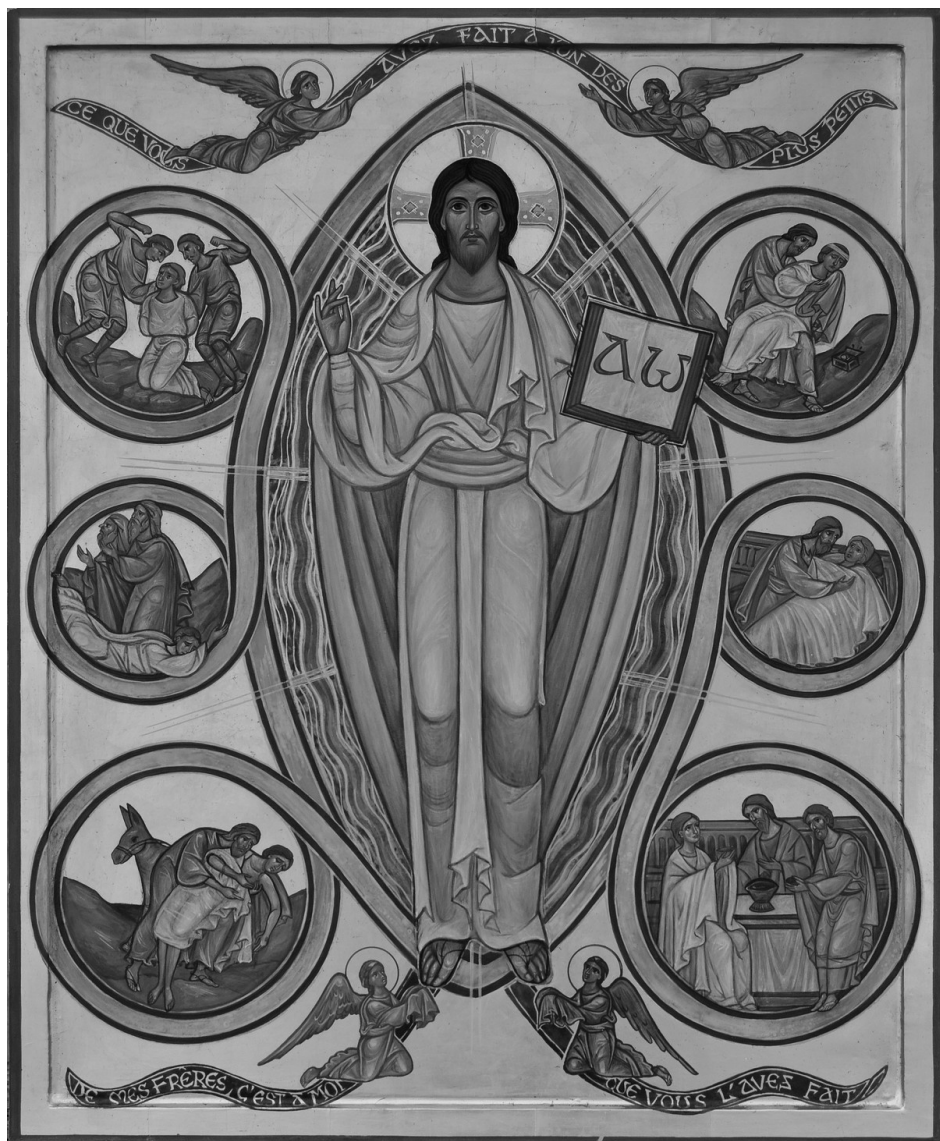
Icoana milei ni-L arată pe Hristos uitându-Se la noi cu iubire și spunându-ne pilda Bunului Samaritean (Luca 10): un om este lăsat pe jumătate mort pe marginea drumului; un preot și un levit trec pe lângă el și își continuă drumul; un străin, din ținutul Samaria, are grijă de el și îl duce la un han.

Mila ne deschide inimile către greutatea celorlalți, către forme ascunse de suferință: un copil traversând o perioadă dificilă, o familie aflată în dificultate, o persoană fără adăpost, un tânăr sau o tânără care nu vede niciun sens în viața sa, un bătrân sau o bătrână care e singur/ă, cineva aflat în exil – precum și aceia care nu au acces la educație, artă sau cultură.

În cei săraci este Hristos Însuși care așteaptă compasiunea noastră și care ne spune „flămând am fost și Mi-ați dat să măncânc” (Matei 25). „Dumnezeu, Care S-a făcut sărac de dragul nostru și a luat asupra Sa patimile fiecăruia, și până la sfârșitul lumii pătimește mistic pururea pentru bunătatea Sa, după analogie cu pătimirea fiecăruia.” (Maxim Mărturisitorul, secolul VII)

Când am fost răniți de încercări, Hristos are grijă de noi. Privirea Sa afectuoasă se poate arăta prin cineva care se apropie de noi, uneori printr-o persoană care e desconsiderată, așa ca străinul din pildă, Samariteanul.

- Haideți să îndrăznim să ne apropiem, singuri sau împreună cu alții, de o situație dificilă din jurul nostru, de pe drumul nostru. Mila nu este sentimentală, ci solicitantă; ea nu cunoaște limite. O lege stabilește limitele clare ale unei îndatoriri, pe când mila niciodată nu va spune „E suficient; mi-am făcut datoria.”

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France · faculté de St Ioan Damaschinul Workshop (France)

Icoana milei

Un învățător de lege a zis către Iisus: *Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzându-l, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă, și, apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.*

(Luca 10:29-37)

Să extindem mila la dimensiunile sale sociale

*“Eu sunt Domnul, Cel ce fac milă și judecată și dreptate pe pământ.”
(Ieremia 9:24)*

“Ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire și milostivire și cu smerenie să mergi înaintea Domnului. Dumnezeului tău!” (Miheia 6:8)

În inima lui Dumnezeu, toate ființele omenești formează o singură familie. Astfel, mila se extinde la dimensiuni mereu mai largi.

Pentru ca o solidaritate mondială să devină realitate este indispensabil ca instituțiile internaționale care dau reguli în mod democratic să se întărească, pentru a asigura o justiție mai mare și pacea să fie menținută.

Datoria țărilor sărace este deseori cauzată de națiunile mai puternice și de corporațiile care le exploatează resursele. Chiar dacă ni se pare că nu este nimic ce am putea face ca să schimbăm acest lucru, putem să ne amintim că ștergerea acestei datorii este o modalitate de a reinstaura dreptatea. Într-un context diferit de cel de azi, Biblia ne amintește că: “Dacă fratele tău va sărăci și va ajunge la strâmtorare înaintea ta, ajută-l, fie străin, fie băștinaș, ca să trăiască cu tine.” (Leviticul 25:35)

În întreaga lume, femei, bărbați și copii sunt forțați să își părăsească țara. Necazul lor generează în ei o motivație mai puternică decât orice barieră. Țările bogate trebuie să fie conștiente că și ele poartă o parte din responsabilitatea pentru rănilor istoriei care ne-au condus la migrații masive, mai ales din Africa și Orientul Mijlociu.

- Este important să realizăm că, deși fluxul de refugiați și migranți creează probleme, aceasta poate fi de asemenea o șansă. Cei care bat la ușa țărilor mai bogate decât propriile lor țări inspiră aceste națiuni să trăiască în solidaritate cu ei. Nu le ajută ei să obțină o nouă vitalitate? Abordând împreună provocările prezentate de un val de migranți, țările Comunității Europene pot redobândi un dinamism care a scăzut până acum.
- Trebuie să trecem dincolo de teama de străini și de diferențele culturale. Această teamă este de înțeleș – cei care ajută cu generozitate la primirea migranților sunt deseori epuizați. Teama nu va scădea, totuși, dacă ne izolăm în spatele zidurilor, ci, mai degrabă, dacă ne îndreptăm către cei pe care nu îi cunoaștem încă. În loc să vedem în străin o amenințare la standardul nostru de viață sau la cultura noastră, nu este oare necesar să ne primim unii pe alții ca membri ai aceleiași familii umane?

A cincea propunere

Milă pentru întreaga creație

În șase zile să-ți faci treburile tale, iar în ziua a șaptea să te odihnești, ca să se odihnească și boul tău și asinul tău. (Ieșirea 23 :12)

Șase ani să semeni țarina ta și să aduni roadele ei, iar în al șaptelea, las-o să se odihnească. (Ieșirea 23:10-11)

În limbajul vremurilor sale, Biblia ne cheamă să ne extindem compasiunea asupra mediului, să respectăm toate creaturile vii, să nu folosim pământul fără discernământ. Un creștin din Mesopotamia scria: „O inimă miloasă nu poate suporta să vadă cel mai mic rău sau cea mai mică tristețe în mijlocul creației.” (Isaac Sirianul, sec. VII)

Primele victime ale dezastrelor ecologice sunt, de obicei, cei foarte săraci. Efectele schimbării climei forțează deja pe mulți oameni să părăsească locurile unde trăiau.

Pământul îi aparține lui Dumnezeu; ființele umane îl primesc ca pe un dar. Ne este încredințată o responsabilitate imensă: aceea de a avea grijă de planetă, să nu-i irosim resursele. Pământul este limitat, iar ființele umane trebuie, de asemenea, să își accepte limitele.

Pământul este casa noastră comună, iar astăzi el suferă. Nu mai este loc pentru indiferență în fața catastrofelor mediului înconjurător, dispariția unor specii întregi, amenințările asupra biodiversității, sau defrișările masive în anumite părți ale globului.

- Cum ne putem exprima solidaritatea cu întreaga creație? Prin luarea deciziilor care să ne influențeze viața de zi cu zi, acordând o considerație serioasă activităților noastre ca și consumatori sau cetățeni, făcând o alegere conștientă pentru un stil de viață mai simplu. Simplificându-ne stilul de viață poate fi o sursă de bucurie. Sunt oameni care au inițiativă precum a posti pentru climă și pentru dreptate în prima zi a fiecărei luni. Să facem asemenea pași pentru a arăta că mila lui Dumnezeu pentru tot ceea ce este o parte a casei noastre comune, Pământul, nu este ceva opțional; este o condiție pentru a trăi pe el în fericire.

*În timpul următoarelor luni, vom publica pe website-ul Taizé și pe rețelele noastre de socializare mărturii privind „Propunerile pentru 2016”. Puteți să ne împărtășiți inițiativele voastre scriindu-ne la **echoes@taize.fr** și rămâneți în contact cu noi cu ajutorul următoarelor pagini:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016

Pe tot parcursul anului:

În fiecare săptămână, de la o duminică la alta, au loc întâlnirile tinerilor, pentru a merge la izvorul credinței, pentru a ne adânci înțelegerea milei lui Dumnezeu și pentru a căuta moduri de a fi martorii acestei mile prin viețile pe care le trăim.

Din 28 august până în 4 septembrie:

O săptămână destinată tinerilor între 18 și 35 de ani, fie studenți, tineri profesioniști, voluntari sau cei în căutarea unui loc de muncă. Împărtășind situații de viață sau experiențe profesionale similare, ei se pot întâlni și împărtăși gânduri despre viitorul lor în lumina credinței.

București 2016

Împreună cu câțiva frați și 150 de tineri din diferite țări, Fratele Alois va veni la București din 28 aprilie până în 1 mai ca să sărbătorească Paștele împreună cu creștinii ortodocși din România (în 2016, sărbătorirea Paștelui ortodox este la o lună distanță față de Occident).

Acest pelerinaj urmează vizitelor în Istanbul (Boboteaza 2013), Moscova (Paștele 2011), Moscova, Minsk, Kiev și Lviv (Paștele 2015).

Cotonou 2016

După Johannesburg (1995), Nairobi (2008) și Kigali (2012), a patra întâlnire internațională a tinerilor în Africa va avea loc în Cotonou (Benin) din 31 August până în 4 Septembrie.

Această nouă etapă a „pelerinajului încrederii pe pământ” va aduce împreună mii de tineri din Africa de Vest. Ei vor găsi posibilitatea de a se susține unii pe alții în speranța în viitorul Africii.

Această adunare va primi, de asemenea, și participanți din alte părți ale Africii și din alte țări ale lumii, participanți care vor descoperi această parte a continentului.

Întâlnirea de la Cotonou vrea să sublinieze vitalitatea, potențialul tinerei generații din Africa, valorile pe care acest foarte tânăr continent le poate împărtăși cu ceilalți.

Riga 2016-2017

Întâlnirea europeană a 39-a va avea loc între 28 decembrie 2016 și 1 ianuarie 2017 la Riga, în Letonia.

Pentru detalii despre diferitele întâlniri, vizitați www.taize.fr